

at undgaa en uforholdsmæssig stor Forøgelse af de faste Kadrer, at man formener det ønskeligt, at Loven kommer til at indeholde Hjemmel til ogsaa for Maskin- og Søminekorpserne at uddanne Reserveunderofficerer, der blive inde til fortsat Tjeneste i Vighed med Reserveunderofficererne af Artillerikorpslet.

Den samlede Uddannelses- og Tjenestetid er for Reserveunderofficererne af Maskin- og Søminekorpserne paa Lovforslaget anset til i alt at kunne udstrækkes indtil 16 Maaneder, hvilket Tidsrum er valgt under Hensyn til de gældende Mobiliseringsbestemmelser for Flaaden. For Reserveunderofficererne af Artillerikorpslet er bibeholdt den i den gældende Lov fastsatte Maksimumstid af indtil 14 Maaneder. Man skal ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at de foreslaaede Foranstaltninger for de værnepligtige Befalingsmænds Vedkommende ikke ville medføre længere Tjenestetid for et større Antal Folk, end som hjemlet ved den nu gældende Søværnslov, og den nærmere Forklaring heraf er følgende: Lovforslaget hjemler i alt en aarlig Styrke af indtil 45 Reserveunderofficerer i Maskin- og Søminekorpserne, det medfører altsaa forøget Tjenestetid for indtil 45 Mand, men samtidig ophæver det den i Søværnsloven af 1880 hjemlede lange Tjenestetid for de 30 Søminører ved Søminekorpsets 1ste Afdeling samt formindsker Antallet af Reserveunderofficerer af Artillerikorpslet fra 30 til 15. Denne sidstnævnte Reduktion har man under Hensyn til Forholdene anset det for forsvareligt at foreslaa.

Til §§ 16, 17, 18, 23, 30 og 34.

Da disse Paragraffer alle staa mere eller mindre i indbyrdes Forbindelse med hverandre, skulle de her for at lette Overfigten behandles under et.

Maskinkorpset og Søminekorpset ere i Løbet af den lange Række af Aar, som ere forløbne siden disse Korpsets Størrelse fastsattes ved Loven af 1880, efterhaanden blevne ganske utilstrækkelige til at fyldestgøre de Krav, som maa stilles til dem ved Bemanningen af Flaadens Skibe. Marsagerne hertil maa hovedsagelig henføres til forskellige særlige Omstændigheder, der staa i Forbindelse med Udviklingen i den omhandlede Periode af selve Krigsskibstypen og af Betingelserne, hvorunder Søværnet formentlig vil komme til Anvendelse i en kommende Krig.

Mandt de særlige Omstændigheder, der staa i Forbindelse med Udviklingen af selve Krigsskibstypen, skulle følgende fremhæves:

Fordringerne til Krigsskibenes Hastighed ere i den omhandlede Periode steget i en ganske betydelig Grad, hvilket har medført Fremkomsten af stadig kraftigere Skibsmaskiner. Endvidere have Bestræbelserne for at sikre Skibenes Flydeevne i bestadiget Tilstand affødt en stadig bedre Gennemførelse af den vandtætte Inddeling i Skibene. Men Indførelsen af de meget kraftige Maskiner og af den gennemførte vandtætte Inddeling, hvilken sidste deler Maskin- og Rederum i flere fra hinanden sondrede Underafdelinger, fordrer større Maskinbesætninger og flere særlig uddannede Folk, end i ældre Skibe af samme Størrelse. Størrelsen af Flaadens Maskinkorps, saaledes som dette er fastsat paa Ordningensloven af 1880, er derfor for Tiden ganske utilstrækkelig til, at man paa Grundlag deraf kan danne forsvareligt sammensatte Maskinbesætninger ved en større Udrustning.

Ved Aaret 1880 var Søminemateriellet om Bord i Flaadens Skibe saavel som det passive Søminemateriel endnu i sin Barndom. I den forløbne Aarrække er der sket store Fremskridt paa disse Omraader, og navnlig har den selvbevægende Torpedo i Retning af Fart og Sprængladningens Størrelse udviklet sig ganske betydeligt, saaledes at den er bleven et kraftigere og farligere Vaaben end forhen. Efterhaanden har den ogsaa faaet Indpas blandt Armeringen af de fleste Krigsskibstyper, og det skal saaledes anføres, at medens der i Aaret 1880 kun var indstalleret 11 Torpedoudstykningsapparater om Bord i Flaadens Skibe, beløber Antallet af saadanne Apparater om Bord i Flaaden ved Udgangen af 1899 sig til 103. Det passive Minemateriel er forøget som Følge af, at Spærringerne ved Kjøbenhavn ere stundt længere frem i Havvandet, hvorved Minefelterne ere blevne ikke ubetydelig forøgede. Det vil heraf forstås, at de personelle Kræfter ved Søminekorpset og dets Depot, som fastsattes ved Ordningensloven af 1880, ihvorvel der var taget Hensyn til nogen Udvikling paa Søminevæsenets Omraade, aldeles ikke kunne strække til over for den Situation, som fremkommer ved en samtidig større Udrustning af Flaaden og Etablering af Minepærringerne ved Kjøbenhavn.

Med andre Ord, Forholdene ved en Mobilisering af Flaaden vilde for Maskinkorpsets og Søminekorpsets Vedkommende for Tiden i store Træk være saaledes, selv om man kunde gaa ud fra, at værnepligtige Maskinister, Mechanikere m. fl. straks i Løbet af de første Dage strømmede til i saadan Mængde, at Hullerne i Besætningerne blandt Maskin- og Søminepersonellet, hvad Antallet angaar,